

V úterý brzo ráno jsem jel na promoci syna do Brna. Bylo dusno a vedro. Na oběd jsme chtěli zajít do místní hospody, která otevírala v 11.00hod. Čekali jsme na její otevření o kus dál v bufáci, kde jsme si dali kafe. V 11.10 jsme vlezli do hospody, ale byla už narvaná. Přesunuli jsme se auty do [Pizzerie Tyrkys](#) o kus dál. Porci jídla bylo docela fuška zdolat. Po návratu domů jsem šel koupit kuny a dálniční viněty Slovenska a Maďarska. Dojel jsem si ještě půjčit střešní box a začalo se balit. Doma jsem si uvědomil, že jsem místo nákupu dálničních vinět od 29.6., že jsem je koupil od 1.7. Tak co teď? Ubytovaní jsme měli zajištěno od 30.6. a i Plitvičky byly v ten den ještě levnější. Nakonec jsme se rozhodli pro odjezd večer na druhý den.

Čtv 30.6.

V 21.30 ještě cpu nafukovací člun do kufru, tím vyplňuji poslední molekuly prostoru a najíždíme na tankodrom D1. Ve 23.50 opouštím poslední pumpu Shellku, která je na 3/4 hodiny zavřená, abychom zůstali viset na další pumpě Slovnaftu, která je rovněž zavřená, ale má otevřít za 20 minut. Tyhle noční manévry nonstop pump nechápu.

Pá 1.7.

V 5.00 tankuju na chorvatské dálnici. Provoz od Bratislavy minimální. Mám ujeto 700km. Odbočuji z dálnice na Plitvičky. Dodržuji rychlost, tím se za mnou tvoří kolona. Na Plitvičkách jsme po sedmé hodině. Vybíjíme z auta treking boty, batoh a jídlo s pitím. Dojíždíme kuře

a jde se ke kase u vstupu 1. Platíme 180kun za osobu. Před námi je autobus asi korejců, kteří si dělají selfíčka po pěti metrech a překázejí. Po pár metrech chůze zjišťuji, že vybavení na vysokohorskou turistiku bylo zbytečné, že se to dá ujít v žabkách s petkou vody v ruce. Začínáme velkým vodopádem a suneme se k lodi přes jezero Kozjak.

Přejíždíme jezero a pokračujeme v obchůzce. Lidí přibývá a valí se proti nám nebo nás předbíhají. Scénérie jezer a vodopádů vypadá jako z nějakého kýčovitého filmu. Doplazíme se ke kyvadlové dopravě a necháváme se odvést ke vstupu 2 odtud pokračujeme ke vstupu 1. Doprava je v ceně vstupenky. Parkoviště je zaplněno do posledního místa. U výjezdní závory zdržují řidiči, kteří nepochopili, že je nutno parkovné nejdříve zaplatit v nedaleké boudě a pak mohou po vstrčení lístku do automatu odjet. Vybíhají od závor, platí, nasedají, a za nimi se situace opakuje. Blbci. Konečně vyjždím a jedu k dálnici. Najíždím na ní a za chvíli sjíždím do Tisna. Ubytování trefím na poprvé, ale čekám než se vrátí předvoj z hospody a dá nám klíče. Ubytování spartánská klasika s klimem za 25éček na osobu. Za rodinu platím 1000 éček na 10 dní a jdu spát. Večerem se rozléhá dunění nějakého festu z nedalekého kempu. So 2.7.

Ráno jedu do Vodice do Lídlu nakoupit. Ceny skoro jako u nás, takže jsem kromě dvou konzerv lanchmítu poslední záchrany nic nevezl. Mimo jídla jsem koupil konvici na vodu a elektrický repelent proti komárům. Večer pěkně řádili a jen dovezený sprej, který jsem si v loni koupil v Murteru, udělal z nich mtrvolky. Po poledni se šlo k vodě.

Je tu hodně anglánů, kteří s páskami na rukách se motají někdy v bizarních vizážích po Tisnu. Testujeme místní hospody. Pivo kolem 20 kun a nejlevnější jídlo kolem 60 kun. Rybí plato, které stálo vždy kolem 200kun, tak mají od 350 do 500kun. Oceňuji malý příruční kompresor, kterým nafukují matrace a člun. Za 150,-Kč mě překvapil, že fungoval.

So 2.7.

Večer jedeme do Zadaru. Chytáme ještě západ slunce, který je zde prý z nejhezčích. No, nic moc. Sedáme na schody, posloucháme mořské varhany, lezeme po skleněných deskách Pozdrav Slunci. Když se definitivně setmí, prolézáme historický střed. Dáváme si velkou porci zmrzliny a jdeme k autu. Před každou restauračkou jsou postavené televizory, jelikož se hraje mistrovství ve fotbale. V ulicích moc živo není, jedině čilé jsou ještěrky, plazící se na stěně domu u pouličního

osvětlení, u kterého chytají hmyz. Je dusno, nasedáme do auta a jedeme šnečí jadranskou magistrálou domů. Večer dopijíme hruškovici.

3.7.Ne

Poflakování u moře.

4.7. Po

Dopoledne se jede lodí do Tribunj, kde si dáváme kafe a pokračujeme do Šibeniku. Je děsné vedro a slunce pálí o sto šest. Pořádně vyprahlý jdeme večer do restaurace pracovně nazvané Pod borovicí. Škoda, že nás tu žerou komáři, jinak bychom zde vydrželi do rána.

5.7. Út

Dnes vyrážíme lodí na Krka. Opět to peče. Bubláme si to Vinetovou soutěskou a ve Skradinu se chytáme hned u mola s výletními loděmi. Přivazujeme člun a sháníme vstupenky do parku. Jedna stojí 150 kun a musí se nazpět k parkovišti aut. Všechny lodě na Krk nám odpluly, tak jdeme do blízké hospody na pršut a víno. Vybíráme si pro plavbu dřevěnou loď, sedáme si nahoru a čekáme než se zaplní. Vyplouváme ke vstupu do parku. Je zde milion lidí a tak se pomalu suneme vpřed. Pivo a zmrzlina je tu pěkně napálená. Asi tak dvakrát, co stojí běžně. Naštěstí po pár desítek metrů se lidi rozptylují a už se nejde v zástupech. Okruh je oproti Plitvičkám menší, takže kolečko je brzo dokončené. Subjektivně se mi Plitvice líbili více. Výhodou je zde koupání u vodopádů, ale ty jsou stejně obložené navzájem se fotícími lidmi. Nějak jsme se roztrhli, tak jedu sólo zpátky do Skradinu. Zde navštěvuji místní pláž a osvěžuji se v řece. Lenošení na pláži, než docestují nazpět ostatní, je pro mě zlatým hřebíkem dnešního dne. Za hodinu doráží naše posádka, odvazujeme člun a míříme si to do Tisna. Dojíždíme ještě za světla.

6.7.St

Dnes jsem odpískal projížďku na člunu, že se budu jen válet u moře. To jsem udělal chybu. Kluci potkali na moři hejno delfínů, kteří blbnuli kousek od lodě. Samozřejmě, že v těch místech jsme na ně už pak nikdy nenarazili.

7.7. Čtv

Ráno se jela dotankovat loď a rovnou se jelo na kafe do Tribunje. Přes den jsme se poflakovali u moře a na večeri jsme se stavili v Murteru. Při odplouvání jsme namotali na vrtuli uvazovací lano sousedního člunu, který ho měl pod naší zádí. Naštěstí jsme ho z vrtule dostali. Museli jsme obeplout Murter, protože zvednutí mostu v Tisnu jsme už nestihli.

8.7. Pá

Po obědě jedem do Vodice na městskou pláž. Jelikož se nám nezdá hloubka, necháváme člun raději na bojce a na břeh doplaveme. Jdeme ke skákacím kravinám na moři, kde si ostatní platí vstup na hodinu a já si sedám do křesílka restaurace. Zde dávám pár džusů s Bacardi a je mi fajn. Pláž je plná smažících se těl, stánky s jídlem a pitím rozeseté po cestě jsou bez front. Trochu se zatahuje. Je pět hodin, vracíme se na člun. Nechceme zmeškat žranici, kterou máme objednanou na "křižovatce". Pečené jehněčí s vepřovým. Je nás 15, ale stejně se nám tři mísy nepodařilo vylízt. Kdyby nežrali komáři, ještě bychom poseděli, ale platíme a vracíme se do Tisna. Večer na terase popíjíme ještě víno, ale nevrhlý soused něco na nás německy vykřikuje, takže to za chvíli balíme.

9.7. So

Přes den jsme u moře a začínáme lehce balit. Odpoledne děláme poslední okruh lodí, dotankujeme 200l a vracíme ji v Murteru do půjčovny. Čekáme na odvoz do Tisna. Večer už ani nepopijíme a jde se spát. Ráno v sedm vstávám, parkoviště je prázdné, všichni už zmizeli. Nakládám auto a v půl deváté odjíždím. Dálnice je zpočátku prázdná ale začíná se zahušťovat před Záhřebem. Na mýtnici čekám půl hodiny a pokračuji k maďarsku. Opět hodinu čekám na mýtnici a ještě na hranicích. Zabočuji na Varaždin, kde utrácíme poslední kuny v Lídlu. Vracím se na dálnici a na Balatonu tankuji. Dáváme oraz na místní pláži.

Moc lidí zde není. Kráčím tak do poloviny Balatonu, který je příjemně teplý. Je pět hodin, je čas pokračovat v cestě. Po nájezdu na dálnici ujedu pár kilometrů a jsem v zácpě. Naštěstí mám možnost sjet, takže to беру na Győr. V půl osmé stavím na pumpě Slovnaftu v Bratislavě, kde se osvěžuji několika plechy piva za zbytek drobných éček. Konec cesty doráží syn.